

Statsråden

Stortingets transport- og kommunikasjonskomité
Stortinget
0026 OSLO

Deres ref

Vår ref

Dato

26/1519-

21. april 2026

Svar på Dokument 8:229 S (2025-2026) om en god posttjeneste for fremtiden

Jeg viser til brev av fra Stortingets transport- og kommunikasjonskomité, hvor Samferdselsdepartementet bes vurdere forslag i Dokument 8:229 S (2025-2026) fra representantene Remi Sølberg og Marie Sneve Martinussen om en god posttjeneste for fremtiden.

Først og fremst vil jeg kommentere at jeg er enig med representantene i at vi må ha gode og fremtidsrettede posttjenester i landet. Posttjenestene må være bærekraftige, med løsninger tilpasset samfunnets utvikling og endrede behov. Dette innebærer ikke bare levering av brev, men også blader, pakker og aviser, som sammen utgjør postmarkedet.

Til forslag 1:

Representantene foreslår at Stortinget skal be regjeringen utrede innføring av dørterskeltjenesten som en landsdekkende tjeneste, og komme tilbake til Stortinget om dette i forbindelse med statsbudsjettet for 2027.

Statens primære ansvar på postområdet er å sikre tilbudet av posttjenester i hele landet. Prøveprosjektet «På dørterskelen» initiert av Posten Bring AS (Posten Bring) og KS hadde som formål å få eldre til å bo lenger hjemme. At piloteringen omhandlet å bruke postbud til å én gang i uken ringe på døren til alle over 75 år og levere dagens post og et informasjonsskriv fra kommunen, innebærer ikke i seg selv at tjenesten kan regnes for å være en posttjeneste. Det samme skrevet ble for øvrig levert i postkassen til personer mellom 65 og 74 år som en helt vanlig postlevering.

Etableringen av en landsdekkende dørterskeltjeneste er av Posten Bring vurdert å koste mellom 400-550 millioner kroner i året. Fra mitt ståsted som ansvarlig for at befolkningen over hele landet har tilgang på gode og fremtidsrettede posttjenester, fremstår ikke dette prosjektet som effektiv bruk av samfunnets ressurser. Vi skal anslagsvis bruke 1 747 millioner kroner på kjøp av leveringspliktige posttjenester i 2026. I 2020 var tilsvarende kostnad 390 millioner kroner. Da kuttet vi i antall utleveringsdager for å holde kostnadene nede. Siden den gang er brevmengden nesten halvert og fortsetter å synke, mens kostnadene har mer enn firedoblet seg.

Når det er sagt; alle offentlige tiltak bør vurdere nytte opp mot kostnad, og hvis kommunene vurderer at nytten av tjenesten overstiger kostnaden, er det ingenting i veien for at kommuner etablerer dette som et kommunalt helse- og omsorgstiltak.

Jeg vil for øvrig kommentere at enkelte i høringen av forslag til en ny postlov uttalte at en ny dørterskeltjeneste kunne være et beredskapstiltak dersom postlevering ble nedskalert ved innføring av en eventuell ny lov. Når regjeringen nå har varslet at vi ønsker å beholde dagens lov og heller vurdere effektivisering av levering av posttjenester innenfor gjeldende regelverk, ser jeg ikke at det foreligger behov for å etablere en ny dørterskeltjeneste begrunnet i beredskap.

Gode og fremtidsrettede posttjenester gjelder ikke bare brev, men også pakker, blader og aviser mv. Selv om vi ser nedgang i brevsendinger, så er pakkeforsendelser stadig viktigere for både privatpersoner og bedrifter. Dette kommer bl.a. frem av brukerundersøkelsen til Nasjonal kommunikasjonsmyndighet (NKOM). Representantene Sølberg og Martinussen fremhever selv i forslag 2 at avisdistribusjon også er viktig, og vil være det fremover. All type postlevering, med post- og logistikknettverk, vil være tilgjengelig i hele landet fremover og med flere muligheter for helhetlige løsninger og synergier for å gi gode tjenester som dekker både bruker- og beredskapsbehovet. Utviklingen av gode, fremtidsrettede posttjenester ligger i å se på mulighetene for bedre samhandling og nye løsninger for å gjøre levering av brev, pakker og aviser mer lønnsomt. Ressursbruken på postområdet bør konsentreres til dette.

Til forslag 2:

Representantene foreslår at Stortinget skal be regjeringen fremme forslag om å lovfeste at staten må sikre avisdistribusjon i områder uten kommersielle avisbudnett alle hverdager og lørdager.

I dag er lovens krav til levering av postsendinger (som inkluderer aviser) annenhver dag i ukedagene (i snitt 2,5 dager i uken), jf. lov om Posttjenester (postloven) § 7. Videre følger det av § 7 at myndighetene kan gi forskrift og fatte enkeltvedtak om kompensierende tiltak, der avisdistribusjon blant annet er særlig fremhevet.

Flesteparten av landets avisabonnenter mottar i dag papiravisen gjennom kommersiell avisdistribusjon. I de delene av landet som ikke er dekket av et kommersielt

avisdistribusjonsnett, blir avisen levert med Posten Bring i henhold til dagens krav om postlevering til postkassen annenhver dag i ukedagene. I tillegg kjøper staten distribusjon av aviser på tre faste hverdager: tirsdag, torsdag og fredag (de dagene i uken posten ikke leveres) i tillegg til lørdag.

Statens kjøp av avisdistribusjon beror på en grundig vurdering av – og dialog med – avisbransjen om behovet for levering både for brukerne og for bransjen som sådan. I denne vurderingen står hensynet til demokratiet og ytringsfriheten sentralt. Særlig har avisbransjens avhengighet av annonse- og abonnementsinntekter fra papiravisen vært vektlagt i vurderingen av kjøpsbehovet. Det at staten i dag kjøper mer enn lovens minstekrav når behovet tilsier det, viser i seg selv at det ikke er behov for en lovendring.

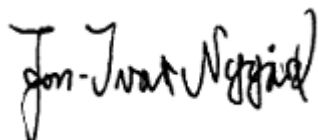
I likhet med brev, har imidlertid etterspørselen etter, og behovet for, distribusjon av papiraviser gjennomgått store endringer de senere årene. For 10 år siden leste over halvparten av befolkningen papiraviser i løpet av en gjennomsnittsdag. I 2023 var tilsvarende tall ca. 1 av 5. Utviklingen har ført til at bransjen er i en digital omstillingsfase der brukervaner, inntektsmuligheter- og strukturer endrer seg og stadig flere reduserer antallet utgivelsesdager for papiravisene.

Ifølge tall fra avisbransjen fra 2025 har 183 av landets 207 aviser (lokale, regionale og nasjonale) i dag 3 eller færre papirutgivelsesdager. Ingen av avisene som har flere enn 3 papirutgivelsesdager er blant de minste lokalavisene i landet. Blant medlemmene i Landslaget for lokalaviser (LLA) utgir flesteparten kun én papirutgave i uken.

Papiravidistribusjon, særlig av lokalaviser, er viktig for demokratiet og ytringsfriheten, spesielt blant eldre og digitalt sårbare. Dette henger sammen med at papiravisen fortsatt utgjør en sentral inntektskilde, især for de små, redaktørstyrte lokalavisene. Samtidig reduseres antall utgivelsesdager, og da også behovet for distribusjonsdager, i takt med brukerbehovet og bransjeutviklingen. Postutvalgets vurdering var at det var naturlig at nivået fremover ligger på minimum tre faste distribusjonsdager i uken, noe regjeringen har støttet.

Det er naturlig at endelig nivå på faste dager og innretningen av statens videre kjøp blir vurdert i tett dialog med bransjen. Særlig hensynet til redaktørstyrte lokalaviser er viktig. Det er imidlertid ingenting som tyder på at en lovfestet rett til levering av aviser seks dager i uken er nødvendig eller tilpasset behovet for sikre demokrati og ytringsfrihet fremover.

Med hilsen

Jon-Ivar Nygård